

Пахомів хутір

Запросив Живкович для заселення півдня України поляків, німців. Серед них були Шварци, Хайцики, Франчики, Фрошмани, Кришони та ін. Дружні та працьовиті німці утворили хутір. Сіяли коноплі, пшеницю, жито, розводили породистих коней. Коптили м'ясо, ковбаси і доставляли в трактири, лавки і до панського двору.

Одного разу на хутір прибився глухонімий парубок, якого звали Пахомом. Він змалку залишився сиротою і жив за рахунок того, що переходив від села до села, наймаючись на роботу. Він дуже любив коней. Хоч німці нікого й не брали на роботу в цей час, але його з жалості взяли. Пахом доглядав коней, привчав їх до упряжі, старанно виконував усю роботу, яку йому доручали. Щодня у хорошу погоду він об'їжджав хутір, поля. Неподалік будинків стояли дві криниці. Одна — глибока, викладена каменем, з неї брали воду для пиття. Інша — менша і не така глибока, з дерев'яною баддею і кам'яним коритом, тут Пахом напував худобу і коней.

Німці посадили фруктові дерева, викопали два ставки, розчистивши джерела і загативши греблі.

І тут із Пахомом трапилося лихо. Навчаючи ходити в упряжі коня, він не встиг відскочити, і кінь, кинувшись задки, вбив хлопця. Поховали його на хуторі. Це була перша могила. Відтоді хутір так і стали звати — Пахомів хутір.